

Служба „Преса и
информация“

Общ съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 116/20
Люксембург, 23 септември 2020 г.

Решение по съединени дела T-515/13 RENV Испания/Комисия и
T-719/13 RENV
Lico Leasing, SA и Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de
Reconversión, SA/Комисия

Испанската система за данъчно облагане, приложима към някои споразумения за финансов лизинг, сключени от корабостроителници, представлява схема за помощи

Предоставените на това основание неправомерни държавни помощи трябва да бъдат възстановени от получателите

През 2006 г. Европейската комисия е сезирана с няколко жалби във връзка с прилагането на испанската система „лизинг срещу данък“ (наричана по-нататък „STL“) по отношение на някои споразумения за финансов лизинг, доколкото тя позволява на корабоплавателните предприятия да се ползват от намаление на цената от 20 до 30 % за покупката на плавателни съдове, построени от испански корабостроителници. Според Комисията целта на STL е да осигури данъчни предимства в полза на обединения по икономически интерес (наричани по-нататък „ОИИ“) и на участващите в тях инвеститори, които на свой ред прехвърлят част от тези предимства на корабоплавателните предприятия, закупили нов плавателен съд.

В решение¹, което е прието през юли 2013 г., Комисията е приела, че STL представлява държавна помощ² под формата на селективно данъчно предимство, която е частично несъвместима с вътрешния пазар. Тъй като схемата за помощи е била приведена в действие от 1 януари 2002 г. в нарушение на задължението за уведомяване³, Комисията е наложила задължение на националните органи да изискат възстановяване на помощите от инвеститорите, а именно от членовете на ОИИ.

През септември 2013 г. Испания, Lico Leasing, SA и Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, SA (наричани по-нататък „жалбоподателите“) подават жалби за отмяна на решението на Комисията. В решението си от 17 декември 2015 г., Испания и др./Комисия⁴ ([T-515/13 и T-719/13](#)) Общият съд на Европейския съюз приема, че предимството, получено от инвеститорите в ОИИ, не е селективно и че мотивите относно критериите за нарушаване на конкуренцията и засягане на търговията са недостатъчни. Поради това решението на Комисията е било отменено, без да е било необходимо произнасяне по останалите правни основания и доводи, изтъкнати от жалбоподателите. Съдът, сезиран с жалба от Комисията, с решението си от 25 юли 2018 г., Комисия/Испания и др.⁵ ([C-128/16 P](#)) отменя решението на Общия съд. Всъщност Съдът приема, че в анализа си на селективния характер на данъчните мерки Общият съд е приложил неправилно разпоредбите на Договора относно държавните помощи и противно на направения от него извод решението на Комисията не е

¹ Решение 2014/200/ЕС на Комисията от 17 юли 2013 година относно държавна помощ SA.21233 C/11 (ex NN/11, ex CP 137/06), приведена в действие от Испания — Система за данъчно облагане, приложима за някои споразумения за финансов лизинг, известна като испанска система „лизинг срещу данък“ (ОВ L 114, 2014 г., стр. 1).

² По смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

³ Предвидено в член 108, параграф 3 ДФЕС.

⁴ Вж. [ПС 150/15](#).

⁵ Вж. [ПС 115/18](#).

опорочено от липса на мотиви. След като отбелязва, че Общият съд не се е произнесъл по всички изтъкнати пред него основания, Съдът приема, че фазата на производството не позволява да се постанови окончателно решение по спора, поради което връща делата на Общия съд за ново разглеждане.

С решението си от 23 септември 2020 г. по дело Испания и др./Комисия (T-515/13 RENV и T-719/13 RENV) Общият съд отхвърля жалбите, подадени от жалбоподателите.

На първо място, Общият съд разглежда квалификацията на данъчните мерки като държавни помощи. В този контекст той проверява най-напред дали Комисията би могла да достигне до заключението, че предимствата, предоставени в рамките на STL, разглеждана като цяло, имат селективен характер. След като припомня съдебната практика относно селективността, произтичаща от дискреционните правомощия на националните администрации, когато те упражняват данъчните си правомощия⁶, **Общият съд отбелязва, че ползването на разглежданата система за данъчно облагане се предоставя от данъчната администрация в рамките на режим на предварително одобрение въз основа на неясни критерии, предполагащи тълкуване, по отношение на което няма никакви правила.** Така данъчната администрация може да определи началната дата на амортизацията в зависимост от обстоятелства, определени по начин, който предоставя на администрацията значителна свобода на преценка. Според Общия съд наличието на посочените дискреционни аспекти е от естество да постави получателите в по-благоприятно положение спрямо други данъчнозадължени лица, които се намират в сходно фактическо и правно положение. По-специално възможно е други ОИИ при същите условия да не могат да се ползват от ранната амортизация. **Освен това, за да отхвърли довода, че на практика е било давано одобрение на всички действащи във въпросния сектор ОИИ, Общият съд подчертава, че предвид дискреционния характер de jure на правната уредба, не е от голямо значение дали нейното прилагането de facto е било дискреционно или не.** Въз основа на това Общият съд стига до извода, че тъй като една от мерките, позволяващи възползването от STL като цяло, е селективна, а именно одобрението на ранната амортизация, Комисията не е допуснала грешка като е приела, че като цяло системата е селективна. По-нататък Общият съд подчертава, че пазарът на придобиване и продажба на мореплавателни съдове е бил отворен за търговия между държавите членки и че намаление от 20—30 % от цената на плавателен съд създава опасност от нарушаване на конкуренцията на този пазар, на който извършват дейност ОИИ. По този начин са изпълнени условията относно опасността от нарушаване на конкуренцията и засягането на търговията в държавите членки. Поради това Общият съд отхвърля основанието, изведено от неправилната квалификация на мярката като държавна помощ.

На второ място, Общият съд разглежда възстановяването на неправомерните помощи и отхвърля изтъкнатите от жалбоподателите в това отношение различни основания. По-специално той отхвърля твърдението за нарушение на принципа на оправданите правни очаквания. Всъщност жалбоподателите не са успели да докажат, че са получили от Комисията конкретни, безусловни и непротиворечиви уверения, от които да следва, че разглежданата схема не попада в обхвата на понятието „държавна помощ“. Освен това **Общият съд констатира, че Комисията надлежно е взела предвид в решението си изискването за правна сигурност, поради което е ограничила във времето възстановяването на неправомерните помощи.** Всъщност възстановяването на помощите е ограничено до помощите, предоставени след публикуването на решението относно френската GIE Fiscaux, с което се прекратява положението на правна несигурност, произтичащо от решението Brittany Ferries⁷. В това отношение Общият съд констатира, че

⁶ Решения на Съда от 26 септември 1996 г., Франция/Комисия (C-241/94, т. 23), от 29 юни 1999 г., DM Transport (C-256/97, т. 27), от 18 юли 2013 г., Р (C-6/12, т. 27) и от 25 юли 2018 г., Комисия/Испания и др. (C-128/16 P, т. 55). Решения на Общия съд от 28 ноември 2008 г., Hotel Cipriani и др./Комисия (T-254/00, T-270/00 и T-277/00, т. 97) и от 20 септември 2019 г., Port autonome du Centre et de l'Ouest и др./Комисия (T-673/17, т. 188).

⁷ Приетото през 2001 г. решение Brittany Ferries би могло да накара икономическите оператори да приемат, че данъчните предимства, като предоставените в рамките на STL, могат да представляват общи мерки, които не са

Комисията не е допуснала грешка, като е приела, че с публикуването на това решение е била преустановена всякаква правна несигурност, тъй като в него схема, подобна на STL, е била квалифицирана като държавна помощ. Освен това Общият съд подчертава, че валидността на тази констатация не се поставя под въпрос от последващи обстоятелства като твърдяното бездействие на Комисията по отношение на разглежданата схема.

Накрая, Общият съд отхвърля и основанието, изведено от нарушение на принципите, приложими при възстановяване на помощите. Жалбоподателите оспорват решението на Комисията, доколкото с него се разпорежда възстановяване на цялата помощ от инвеститорите (членовете на ОИИ), въпреки че част от данъчното предимство е прехвърлено на корабоплавателните предприятия. Въсъщност Комисията е решила, че корабоплавателните предприятия не са получатели на помощта, така че разпореждането за възстановяване се отнася единствено и изцяло до инвеститорите, които са единствени получатели на цялата помощ поради данъчната прозрачност на ОИИ. Общият съд е приел, че Комисията не е допуснала грешка, като е разпоредила да бъде възстановена цялата помощ от инвеститорите, въпреки че те са прехвърлили част от предимството на други оператори, тъй като последните не се считат за получатели на помощта. Въсъщност именно инвеститорите действително са се ползвали от помощта, тъй като приложимата правна уредба не ги задължава да прехвърлят част от помощта към трети лица.

ЗАБЕЛЕЖКА: Актът на Общия съд може да се обжалва пред Съда само по правни въпроси в срок от два месеца и десет дни, считано от съобщаването му.

ЗАБЕЛЕЖКА: С жалбата за отмяна се иска отмяна на актове на институциите на Съюза, които противоречат на правото на Съюза. При определени условия държавите членки, европейските институции и частноправните субекти могат да сезират Съда или Общия съд с жалба за отмяна. Ако жалбата е основателна, актът се отменя. Съответната институция трябва да отстрани евентуалната празнота в правото, създадена с отмяната на акта.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Общия съд

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

държавни помощи. Според Комисията обаче положението на правна несигурност е приключило с приемането на решението относно френската GIE Fiscaux, публикувано на 30 април 2007 г., което би трябвало да накара предпазлив и съобразителен оператор да приеме, че схема, подобна на STL, би могла да представлява държавна помощ.